

KARL BARTH, *De Zondag*, Nederlandse vertaling deur W. M. van Asperen en J. M. van Minnen, G. F. Callenbach, N. V. Nijkerk (Nederland), s.j.

Die resensent is in hierdie geval by uitsondering bly dat hierdie werkie sonder jaartal verskyn het: want deur 'n versuim van sy kant verskyn hierdie bespreking veel te laat. In 'n goeie en vlot leesbare vertaling word hier 'n gedeelte uit „*Die kirchliche Dogmatik*”, Band III, 4 gebied. Die grootste dogmatikus van ons eeu betoon hom ook in hierdie uiteensetting die grootmeester. Ons beveel ons lesers om twee redes die aanskaaf en lektuur van hierdie werkie aan. In die eerste plek omdat daar baie van ons predikante is wat meen dat Barth moeilik leesbaar is; hulle kan hier met die metode en skryftrant van die meester kennis maak, en geniet van die helderheid en milde humor wat orals op hierdie bladsye gevind word. In die tweede plek omdat studie van hierdie boekie die leser kan bevry van die wettiesheid wat hom so dikwels van die geeste meester maak as die sondagsviering in diskussie is. Die hele betoog is 'n getuienis van erns en vreugde.

Party van ons lesers weet welig dat die resensent in sy onbesorgde jeug hom ook 'n keer aan hierdie onderwerp gewaag het. Miskien wil hul weet wat nou, na die lektuur van Barth se verhandeling, sy oordeel oor daardie jeugpoging van homself is. Die antwoord is, in alle beskeidenheid, dat hy in sy jeugwerk, wat ook in die herdruk nie meer verkrygbaar is nie, geen wysiginge hoef aan te bring nie, maar dat hy tegelyk besef hoeveel dieper en verder die betoog van Barth gaan. Hy hoop dus dat die lesers hom sal vergeet en die boekie van Barth sal onthou.